

Scénář k nahrávce z 24. 1. 2023

Zveme vás k setkání se zajímavou osobností, obyčejně neobyčejnou ženou, Miroslavou Špačkovou, narozenou 27. října 1961.

Všechny těžké chvíle svého života zvládla s úsměvem a s láskou věnovanou dětem. Poslechněte si její slova i její smích.

Tak já jsem se narodila v Příbrami v porodnici, ale žila jsem do pěti let v Županovicích: to je taková menší nebo malá vesnička u Vltavy. V mých pěti letech jsem se přestěhovala na Dobříš, kde jsem – nebo v šesti letech – kde jsem nastoupila do základní školy.

Jenže i do života malé dívenky z malého městečka umí vstoupit velké dějiny. Napochodovaly vojenskou botou hned do jedné z jejich nejstarších vzpomínek.

Neřekla bych ani tak nejstarší, jako ne moc pěkná vzpomínka. A to byla vzpomínka na rok 68, kdy – jelikož jsem byla hodně nemocná, měla jsem astma – tak jsem dost často bývala v nemocnicích.

Jenže na nemoc si malá dívenka nevybrala nejlepší chvíli. Psal se totiž 21. srpen 1968.

A v tom 68 21. srpna jsem byla zrovna v nemocnici v Klimentův. A když jsem se ráno probudila, já jsem se sama neprobudila, ale probudila mě střelba.

A jelikož všichni byli úplně pryč a já tam zůstala i přes noc na tom oddělení sama, tak to bylo tak – dost jsem se bála.

I jako holčička dokázala malá Mirka se svým velkým strachem bojovat.

Sestřičky byly hrozně hodný a ty mně tam půjčily injekce a obvazy, takže já jsem si tam hrála s panenkama na sestřičku a docela jsem to docela zvládla.

Protože maminky vždy své děti zachrání, i Mirčina maminka si pro svou dcerku do nemocnice přijela.

A pak teda nebyl dost příjemný odjezd, protože pro mě přijela maminka s mým strejdu a když jsme jeli, dost často nás stavěly spřátelené vojska (smích), mířily na nás samopalem. Asi to teda fakt nebyla moc hezká vzpomínka.

I když se nejprve vyučila krejčovou, vždy toužila rozdávat svou lásku dětem. A proto po mateřské dovolené nastoupila jako paní učitelka do mateřské školky. A díky své odvaze a nezdolnosti ve 39 letech vedle péče o rodinu s dvěma dětmi začala studovat pedagogickou školu. A ta láska k dětem jí vydržela celý život.

...jsem spokojená s prací, jsem. Baví mě to a i po těch 34 letech, tak mě to baví.

A co si po životě stráveném mezi dětmi o nás mladých paní Špačková myslí?

Mladý lidi jsou vždycky – jak jste byli vy, tak jsme byli my. Já si myslím, že v tom není úplně velikej rozdíl.

Taky jsme byli rebelové a (smích), tak jako jste vy

I na aktuální situaci na Ukrajině se dívá očima milující paní učitelky z mateřské školky, maminky a babičky.

No vzhledem k tomu, že jsem prožila v tom 68, to, co jsem prožila, a vím, jak jsem se bála, tak je mi strašně líto těch lidí a těch dětí. Protože musí prožívat opravdu něco hroznýho.

Tak zní příběh malé velké ženy, která se celý život dokázala smát.